

ماه رمضان شد می و میخانه برافتاد / عشق و طرب و باده به وقت سحر افتاد

شماره پرسش: ۳۷۱۸۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۲/۱۲/۲۴ ۱۷:۱۶:۲۱

متن پرسش

سلام علیکم: باعرض ادب و احترام محضر استاد طاهرزاده. امام خمینی بیت شعری دارند که: در میخانه گشایید به رویم، شب و روز که من از مسجد و از مدرسه، بیزار شدم که حضرتعالی بارها شرح این بیت را بیان فرمودید ولی حضرت امام بیت شعری دیگری دارند: ماه رمضان شد می و میخانه برافتاد عشق و طرب و باده به وقت سحر افتاد از حضرتعالی خواستم اولاً شرحی بر بیت دوم بفرمایید و بیان نمایید چرا حضرت امام که قبلاً فرمودند در میخانه گشایید شب و روز، اکنون با حلول رمضان می‌فرمایند (میخانه برافتاد) با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در بیت اخیر، متذکر می‌شوند حتی همان میخانه‌ای را که در زندگی به دنبالش بودند، میخانه‌ای که حضوری است در راستای عبور از معلومات و عبادات انتزاعی و مفهومی و عادت‌های مسجد و مدرسه. حال با رضانی‌شدن زمان، صورتی بسی برتر و زنده‌تر به میان آمده و آن همان شروع روز است در شبانگاه رمضان با احوالاتی که سراغ انسان می‌آید. موفق باشید